hirmu pärast, aga siski kogus ta ennast
ja kutsus nägimatta rääkija pulma.
Öhta, kui pulmalesed kokku kogusid,
ilmus toeste ka tema mõne aasta eest
ä surnd wend teste sekka. Ta olli ko
guni röömus pulmalene. Kui pulmad
ä lõpsid, hakkas ka wend teste pulma
lestega ä minema ja kodune wend läks
teda saatma. Wälles olli ilm wäga udu
nii et wiie sammu piale änam näha
ei wöind. Nad astusid kümmekond
sammu edasi, ja imet, wäga kõrge, to
re maja olli nende ees. Wend utles:
„Tule waata ka minu elukohta!" Ja
tõrkumatta astus teine sisse. Aga ku
das ei pidand ta nüid imestama! Il
meski ei ole ta nii ilust maea näin
ei uneski. Ja weel missugune pillihää
Ta olli esiti koguni kohmetand ja wa
walt sai ta weel ütelda: „Kui ilus!"

Ta kuulatas esimese ja teise lus, aga
iga pärastmene olli ikki ilusam.
Kuus lugu mängiti ä ja peimees ei
mõtelndki weel koju mineku piale. Wend
sundis teda, aga ta palus lüba weel kaks
lugu kuulatada. Jäi ka nii. Ollid need
luod läpetud, sis hakkas ta koju marsima.
Aga kudas läksid tall mõtted sarsi ja
pea hakkas ümmer keima, kui ta oma
maea ette sai. Ta ei uskund esiti oma
silmi: Kõik olli teises muutund. Ei olnd
änam seda maea, kust ta oma tiada tun-
ni aea eest wälla astund olli, ei neid i-
nimesi. Ahu ääre peal istus üks öege
wana naesterahwas. See olli tema noo-
rik, nüid ~~kahessakümmend~~ sada aastad wana,
kes oma kadund meest küll igalt poolt
järele kuulatand olli, aga kõik waew
ilma asjata olnd. Nüid märkas mees, et ta